

Udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål 1:

Vil ministeren indhente uafhængig juridisk rådgivning om muligheden for at beskatte europaparlamentarikeres overskud på rejseaktivitet og godtgørelse?

Svar:

Jeg finder det af stor vigtighed at få en afklaring af spørgsmålet om beskatningen af de godtgørelser, som Europa-Parlamentet udbetaler til parlamentarikerne til dækning af disses rejse- og opholdsudgifter m.v. Som bekendt har jeg med henblik herpå rettet henvendelse til Kommissionen for at få dennes vurdering af spørgsmålet.

Selv om Kommissionen endnu ikke har svaret på min henvendelse, er jeg dog indstillet på for at komme en afklaring af spørgsmålet nærmere så hurtigt som muligt at indhente en uafhængig juridisk rådgivning allerede på nuværende tidspunkt.

Spørgsmål 2:

Vil ministeren redegøre for, om det forventes, at Kommissionen i den nuværende situation, hvor den formelt, men ikke i praksis, er gået af, overhovedet vil besvare den danske henvendelse om beskatning og i givet fald, hvornår besvarelsen forventes?

Svar:

Jeg kan til dette spørgsmål bemærke, at Kommissionen principielt ikke har nogen pligt til at besvare henvendelser fra medlemsstaternes administrationer eller medlemsstaternes borgere for den sags skyld. Der er således ingen retsmidler, hvormed Kommissionen kan tvinges til at besvare en henvendelse.

Jeg finder det ikke muligt med sikkerhed at bedømme, hvorledes Kommissionen i dens nuværende situation vil agere på de henvendelser, som den allerede har modtaget. Jeg vil derfor ikke med sikkerhed kunne udtale mig om, hvorvidt Kommissionen vil afgive et svar på den danske henvendelse og i givet fald, hvornår et svar kan forventes at foreligge.

Spørgsmål 3:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor det er af afgørende betydning for regeringen at få Kommissionens vurdering af beskatningsretten, før end dansk beslutning herom kan træffes, når det vel næppe kan forventes, at en dansk europaparlamentariker vil rejse sag imod Danmark som følge af beskatning?

Svar:

Fortolkning af lovgivning og internationale forpligtelser bør hvile på et sagligt og nøgternt grundlag og være totalt uafhængig af om de, der bliver berørt af reglerne, vil protestere eller rejse sager. Det ville nærme sig magtmisbrug, hvis jeg som skatteminister sad kvalificeret juridisk rådgivning overhørig, fordi jeg forventede, at en eventuel krænket part ville undlade at rejse sag.

Med hensyn til den videre juridiske afklaring om den konkrete danske beskatningsret vil jeg afvente den juridiske vurdering, som vil blive indhentet, jf. mit svar på spørgsmål 1.

Spørgsmål 4:

Vil ministeren bekræfte, at det i dommen fra 1981 (sagen »Lord Bruce of Donington mod Eric Aspden«), som ministeren har henvist til, står, at EU-landene principielt ikke må foretage beskatning, men at EU-landene, i de tilfælde hvor de faste godtgørelsesbeløb er urimeligt høje, og der i virkeligheden delvis er tale om et skjult vederlag og ikke en godtgørelse af reelle udgifter, har ret til at undergive et sådant vederlag national indkomstskat?

Svar:

Jeg kan bekræfte, at det af den dom, hvortil spørgsmålet refererer, fremgår, at fællesskabsretten forbyder, at der sker national beskatning af de faste beløb, som Europa-Parlamentet af fællesskabsmidler udbetaler til sine medlemmer som godtgørelse af rejse- og opholdsudgifter, medmindre det i overensstemmelse med fællesskabsretten godtgøres, at denne faste godtgørelse delvis har karakter af et vederlag. Der er såle-